

Et spørsmål som ikke kunne besvares av Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014 Forsvarsdepartementet eller av «Dagningen»s lesere

10. desember 1985
Lillehammer:

«RETTE FINNER AT TILTALTE MATTE VÆRE KLAR OVER.»

Spørsmålet om Norge var i krig med Tyskland etter den 10. juni 1940 stilles fortsatt i pressen.

– Jeg, er en av dem som svarer NEI på dette spørsmålet. Noen sier TJA.

Andre sier JA.
Allerede i 1949 ble det sendt spørsmål til FORSVARSDEPARTEMENTETS KRIGSHISTORISKE AVDELING, og en 7. september samme år kom følgende svar, undertegnet Johannes Schiøtz:

«Det reiste spørsmål er av så utpreget juridisk og folkettslig natur at den krigshistoriske avdeling ikke anser seg kompetent til å uttale seg om det.»

Jeg er en av dem som har oppbevart mine domspapirer, hvor det heter.

– Retten finner at tiltalte måtte være klar over at Norge var i krig med Tyskland også etter 10. juni 1940 . . .»

Det samme står i domspapirene til de aller fleste «landssvikere» fra den gang.

Er det ikke utrolig at vi måtte være vitende, og klar over at Norge var i krig med Tyskland etter 10. juni 1940, mens Forsvarsdepartementet så spørsmålet «av så utpreget juridisk og folkerettslig natur», at det ikke kunne uttale seg om det.

Er det noen som vil fortelle meg (oss) hvorfor VI måtte være bedre kompetente i denne sak, enn de lærde i Forsvarsdepartementet?

Den 20. september 1946 la aktor ned følgende påstand. Tiltalte dømmes til tvangsarbeid i 2 år, tap av rettighetene 1 og 2 etter landssvikanordningens paragraf II i 10 år.

Retten fant det bevist at tiltalte måtte være klar over at Norge var i krig med Tyskland etter den 10. juni 1940.

Under saksbehandlingen spurte aktor. Kjente De til at det var krig mellom Norge og Tyskland da De meldte Dem frivillig som frontkjemper på tysk side. Aktor spurte også om jeg kjente til at Kongen var reist til England.

Jeg svarte som sant var. Jeg kjente til at Kongen og regjeringen var reist til England, men jeg kjente ikke til at Norge og Tyskland var i krig etter 10. juni 1940.

Det jeg kjente til. Det var at den 8. mai 1945 kapitulerte den tyske befelshaber General Bøhme overfor sin beseirer den britiske General Thorne. I det øyeblikk opphørte Reichskommisariatet Norge formelt å fungere og å eksistere.

Jeg kjente også til: Norge ble så okkupert av dels britisk-amerikanske styrker, med norske krigsfrivillige, dels av sovjetstyrker, også de med en del krigsfrivillige.

Trygve Lie, som ble det reorganiserte Kongerike Norges første utenriksminister, skriver i boka si, HJEM-OVER, s.222. «General Sir Andrew Thorne hadde på Kongen's ankomstdag den 7. juni 1945 meddelt på vegne av de britisk-amerikanske operasjonstyrker, at den militære situasjon – NA – gjorde det mulig å overføre hele siviladministrasjonen i Norge til den NORSKE REGJERING.»

I og med denne formelle meddelelse var Kongeriket Norge i dette øyeblikk igjen en statsdannelse, hvor landets lover gjaldt.

I mellomtiden (10. juni 1940 til 7. juni 1945) kunne det vel ikke ha eksistert noen statsdannelse KONGERIKET NORGE?

Jeg ble den 20. september 1946 dømt som FORREDEDER. Jeg i likhet med tusener av andre nordmenn viet våre unge liv i kamp mot det vi den gang trodde truet vår heim og selvstendighet, og ikke minst den vesterlandske kultur, og var ikke i tvil om at krigen mellom Norge og Tyskland var avsluttet den 10. juni 1940.

Derfor fant jeg det helt uforsståelig, når retten fant det bevist at jeg visste Norge var i krig med Tyskland etter 10. juni 1940, og ble dømt som forræder mot en statsdannelse jeg ikke visste eksisterte, men hadde vært villig til å ofre alt for, for at den skulle oppstå igjen.

Personlig har jeg ikke noe mot å stå fram med fullt navn. Men for å unngå «stempel» på mine barn og familie, kan jeg ikke.

Hilsen
Frontkjemper

23. desember 1985
Lillehammer:

«ER DAGNINGEN VORTI FEIG?»

Tåler døkk ikke motinnlegg mot frontkjemparinserat. Vonnar at nazi-Hitler innlegg ikkje vert vanleg i den avisa eg er tingar av.

Halek.

4. januar 1986

Lillehammer:

SVAR TIL «HALEK»

Den 10/12-85, hadde jeg et innlegg i Dagningen: «Retten finner at tiltalte måtte være klar over» hvor jeg bl.a. stiller et spørsmål: «Er det noen som vil fortelle meg (oss) hvorfor VI måtte være bedre kompetente i denne sak, enn de lærde i Forsvarsdepartementet?»

I den samme avis den 23.12.85, kommer det et «innlegg» fra «Halek» – hvor det bl.a. står: «Er Dagningen vorti feig? – Tåler døkk ikke motinnlegg mot frontkjemparinserat. Vonnar at nazi-Hitler innlegg . . .»

Tør jeg spørre? – Hva har mitt innlegg og spørsmål med «nazi-Hitler-inserat» å gjøre?

Av de ca. 14 000 nordmenn som meldte seg frivillig på tysk side under 2. v.krig for over 40 år siden, – tør jeg påstå: Ikke en eneste av disse – som fremdeles er i live – er i dag noen «nazi».

Mot slutten av den 2. v.krig kjempet den 6-Gebirgsdivisjon «Nord» som besto av Europeiske frivillige mot 70th. amerikanske infanteridivisjon Trailblazer Association ved Vogesene i Frankrike.

I dagene 27.-29.9.-85 møttes de påny i Bad-Windsheim i Tyskland for å minnes sine falne og feire den forbrødring som fant sted mellom disse fordums fiender allerede i midten av 70-årene.

Det deltok ca. 900 veteraner i stevnet. Foruten de tyske tilreisende og femti veteraner fra den 70th. Div. som sammen med sine familier var kommet fra USA, deltok tidligere frivillige fra Finland, Sverige, Sydtyrol, Østerrike og Norge.

Det Tyske Presseagentur og det amerikanske militære tidsskrift «Star and Stripes» var blant dem som refererte fra stevnet.

På vegne av amerikanerne var presidenten og visepresidenten for den 70th. amerikanske Div. tilstede. I likhet med de andre talerne bl.a. Bad-Windsheims tidligere borgermester, nu æresborger av byen, talte de som menn som selv hadde opplevd og følt krigens redsler på kroppen, og derfor verken ønsker krig eller folkemord, og framfor alt tar avstand fra enhver form for nynazisme.

Visepresidenten for 70th. amerikanske Div. sa bl.a. «Jeg tror dette er den riktige vei, så fortsett, uten å bekymre dere, å tjene den store sak som handler om fred og forsoning, selv om det har blitt lagt og vil bli lagt hindringer i veien.»

På kirkegården i Bad-Windsheim ble det lagt ned kranser ved minnesmerket over de falne. Kransen fra Div. «Nord» ble lagt ned av en tidligere amerikansk soldat og en tysk soldat. Kransen fra 70th. amerikanske Div. ble lagt ned av en tidligere amerikansk soldat og en norsk frivillig soldat.

I likhet med visepresidenten fra 70th. Div. er jeg en av dem som tror – «Dette er den riktige vei . . .»

Vennlig hilsen
Frontkjemper

108095

Frontkjemper har hatt et innlegg i DAGNINGEN, som vi gjengir her. Det får «svar» av en arg jøssing som kaller seg HALEK, men FRONTKJEMPER godtar ikke svaret, som såvisst ikke ER noe svar. Det kom da heller ikke noe svar senere.